

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक बारा

दोन परीक्षा

Jeff Pippenger

2023-11-07

आपण प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अकराव्या ते तेराव्या अध्यायांचा विचार करण्याच्या प्रक्रियेत आहोत; तेथे पहिल्या आकाशाच्या रणभूमीवर घडणाऱ्या महान संघर्षाच्या अंतिम कृपाकालीन लढाईतील सर्व विरोधक आपल्याला आढळतात. हे विरोधक म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार आणि दुय्यम शक्ती म्हणून बाबेलमधून बाहेर येणारा मोठा समुदाय, यांच्या विरुद्ध संयुक्त राष्ट्रे, कॅथलिक चर्च, संयुक्त संस्थाने आणि स्वतः सैतान. एक लाख चव्वेचाळीस हजार आणि तो मोठा समुदाय ही देवाची सेना आहे, जी तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करते; आणि युद्धातील दोन्ही बाजू देवाच्या न्यायाच्या सेनेसमोरही उभ्या आहेत, जी तिसऱ्या देवदूताने नव्हे, तर तिसऱ्या धिक्काराने दर्शविली आहे.

२०२० मध्ये रिपब्लिकन व प्रोटेस्टंट शिंगांच्या वधास हातभार लावणाऱ्या काही वैशिष्ट्यांची ओळख पटविण्यासाठी, रविवार कायद्यापासून मिखाएल उभा राहण्याच्या काळात, पहिल्या स्वर्गातील मानवजातीच्या संघर्षात प्रकट होणारी भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्ये आम्ही ओळखण्याचा प्रयत्न करित आहोत. त्या इतिहासात संपूर्ण जगास त्या पशूची प्रतिमा उभारण्यास बाध्य केले जाते. तो इतिहास ११ सप्टेंबर २००१ पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यापर्यंतच्या संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाची पुनरावृत्ती आहे; आणि तो रविवार कायदा त्या दोन्ही समांतर इतिहासांना विभागतो. समांतर इतिहास म्हणून ते दोन्ही एकमेकांच्या इतिहासाविषयी साक्ष देतात. त्या इतिहासांपैकी एका इतिहासात जे घडते, ते दुसऱ्यातही घडणार आहे. दुसराच इतिहास प्रकटीकरण अध्याय बारा व तेरा यांचा केंद्रबिंदू आहे, आणि आम्ही त्या दुसऱ्या साक्षीदारास समजून घेण्याचा हेतू बाळगतो, जेणेकरून आता जवळजवळ समाप्त झालेल्या पहिल्या इतिहासावर भविष्यवाणीचा प्रकाश पडावा.

जगाला आर्मिगडोनकडे नेणाऱ्या तीन सत्ता बाराव्या आणि तेराव्या अध्यायांत दर्शविल्या आहेत. त्यांपैकी प्रथम अजगराची सत्ता उल्लेखिली आहे.

आणखी एक अद्भुत चिन्ह स्वर्गात प्रकट झाले; आणि पाहा, एक मोठा तांबडा अजगर दिसला, ज्याला सात मस्तके आणि दहा शिंगे होती, आणि त्याच्या मस्तकांवर सात मुकुट होते. आणि त्याच्या शेंपटीने स्वर्गातील तारकांचा तृतीयांश भाग ओढून पृथ्वीवर फेकून दिला; आणि ती स्त्री प्रसूतीस सिद्ध झाली असता, तिचे बाळ जन्मताच गिळंकृत करावे म्हणून अजगर तिच्यापुढे उभा राहिला. प्रकटीकरण 12:3, 4.

सिस्टर व्हाइट आम्हाला कळवितात की या अध्यायातील अजगर म्हणजे सैतान आहे; परंतु दुय्यम अर्थाने तो मूर्तिपूजक रोम आहे. सैतान आणि मूर्तिपूजक रोम हे दोघेही संयुक्त राष्ट्रांचे प्रतिरूप आहेत. पशूची दहा शिंगे प्रकटीकरण सतरामधील दहा राजांच्या दुष्ट संघटनेचे प्रतिनिधित्व करतात. ते दहा राजे प्रकटीकरण सतरामध्ये दर्शविले गेले आहेत, आणि तेथेच त्यांची बायबल भविष्यवाणीतील सातवे राज्य म्हणून ओळख पटविण्यात आली आहे. त्या पशूला सात मुकुटांसह सात मस्तके असल्याप्रमाणे दर्शविले आहे, आणि त्यामुळे तो बायबल भविष्यवाणीतील सातवे राज्य असल्याचे चिन्हांकित होते. दानिएल दोनमध्ये त्यांना आध्यात्मिक ग्रीस म्हणून दर्शविले गेले आहे, आणि ते कर्मल पर्वताच्या साक्षीतील अहाब देखील आहेत, तसेच ते स्तोत्रसंहिता त्र्याऐंशीतील दहा शत्रू आहेत.

प्रकटीकरणाच्या बाराव्या व तेराव्या अध्यायांत उल्लेखिलेली शत्रूची दुसरी पृथ्वीवरील सत्ता म्हणजे समुद्रातून वर येणारे ते पशू होय, ज्याची सिस्टर व्हाइट यांनी थेट कॅथॉलिक धर्मसत्तेशी ओळख करून दिली आहे.

आणि मी समुद्राच्या वाळूवर उभा राहिलो, आणि समुद्रातून एक पशू वर येताना पाहिला; त्याला सात मस्तके व दहा शिंगे होती, आणि त्याच्या शिंगांवर दहा मुकुट होते, आणि त्याच्या मस्तकांवर निंदानाम होते. आणि जो पशू मी पाहिला तो बिबट्यासारखा होता, आणि त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि त्या अजगराने त्याला आपले सामर्थ्य, आपले आसन, आणि मोठा अधिकार दिला. आणि मी त्याच्या मस्तकांपैकी एक मस्तक जणू मरणासन्न जखमी झालेले पाहिले; आणि त्याची प्राणघातक जखम बरी झाली; आणि सर्व जग त्या पशूच्या मागे आश्चर्यचकित होऊन गेले. प्रकटीकरण 13:1-3.

पहिल्या वचनात योहान समुद्रकिनाऱ्यावर उभा होता, आणि त्याने समुद्रातून एक पशू वर येताना पाहिला; त्यानंतर त्याने पृथ्वीमधून दुसरा एक पशू वर येताना पाहिला. सिस्टर व्हाइट यांनी स्पष्ट केले आहे की, योहानाने हे दोन्ही पशू ज्या काळात पाहिले तो १७९८ साल होता; कारण त्याच वर्षी पोपसत्तेचे “सामर्थ्य हिरावून घेतले गेले,” आणि अशा रीतीने तिला एक घातक जखम झाली, जी शेवटी बरी होणार होती.

“ज्या काळात पापसत्ता, आपले सामर्थ्य हिरावून घेतले गेल्यामुळे, छळ करणे थांबविण्यास बाध्य झाली होती, त्या वेळी योहानाने एक नवी सत्ता उदयास येताना पाहिली, जी अजगराचा आवाज प्रतिध्वनित करील आणि त्याच क्रूर व देवनिंदात्मक कार्याला पुढे चालना देईल. ही सत्ता—जी देवाच्या मंडळीविरुद्ध आणि देवाच्या नियमाविरुद्ध युद्ध छेडणारी शेवटची सत्ता आहे—कोकरूसारखी शिंगे असलेल्या पशूद्वारे दर्शविली आहे. तिच्यापूर्वीचे पशू समुद्रातून वर आले होते; परंतु हा पृथ्वीमधून वर आला, आणि त्यामुळे ज्या राष्ट्रचे ते प्रतीक होते—संयुक्त संस्थाने—त्या राष्ट्राचा शांततापूर्ण उदय सूचित झाला.” Signs of the Times, February 8, 1910.

योहान समुद्रातील पशू पाहतो तेव्हा तो इतिहासाकडे मागे पाहत असतो; आणि तो पशुपद दर्शवितो. इतिहासाकडे पुढे पाहताना तो पृथ्वीवरील पशू पाहतो, जो संयुक्त संस्थाने आहे. म्हणूनच समुद्रातून आलेला पशू भविष्यवाणीमध्ये जसा रचला आहे तसा रचलेला आहे. इ.स. १७९८ पासून मागे पाहताना, योहान प्रथम “सात मस्तके आणि दहा शिंगे” पाहतो; याने इतिहासातील तो बिंदू दर्शविला जातो की, पापसीच्या त्या बलवान शिंगाला, ज्याने मोठ्या गोष्टी बोलल्या, जागा मिळावी म्हणून त्या शिंगांपैकी तीन शिंगे उपटून टाकण्यात आली होती.

मग त्या चौथ्या पशूविषयीचे सत्य मला जाणून घ्यावयाचे होते; जो इतर सर्वांहून भिन्न होता, अत्यंत भयंकर होता; ज्याचे दात लोखंडाचे होते, आणि त्याची नखे पितळाची होती; जो गिळंकृत करी, तुकडे तुकडे करी, आणि उरलेले आपल्या पायांनी तुडवीत असे; आणि त्याच्या डोक्यात असलेल्या त्या दहा शिंगांविषयी, तसेच जे दुसरे वर आले, आणि ज्याच्यापुढे तीन पडले, त्या विषयीही; म्हणजे त्या शिंगांविषयी, ज्याला डोळे होते, आणि असे तोंड होते की जे अतिशय मोठमोठ्या गोष्टी बोलते; ज्याचा देखावा त्याच्या सोबत्यांपेक्षा अधिक पराक्रमी होता. दानियेल 7:19, 20.

हेरुली, ओस्ट्रोगोथ्स आणि वॅडल्स ही तीन शिंगे दूर करण्यात येण्यापूर्वी, मूर्तिपूजक रोम “दहा मुकुटांद्वारे” दर्शविले गेले होते. ते दहा मुकुट मूर्तिपूजक रोमचे प्रतिनिधित्व करतात. त्यानंतर योहान ग्रीसच्या चित्याची, मग मीडो-पर्शियाच्या अस्वलाची, आणि नंतर बाबेलच्या सिंहाची ओळख करून देतो.

पहिले जनावर सिंहासारखे होते, आणि त्याला गरुडाचे पंख होते; मी पाहत राहिलो, तोपर्यंत त्याचे पंख उपटले गेले, आणि ते पृथ्वीवरून वर उचलले गेले, आणि मनुष्यासारखे पायांवर उभे केले गेले, आणि त्याला मनुष्याचे हृदय देण्यात आले. आणि पाहा, दुसरे एक जनावर, दुसरे, अस्वलासारखे होते; आणि ते एका बाजूवर उभे राहिले, आणि त्याच्या तोंडात, त्याच्या दातांमध्ये, तीन बरगड्या होत्या; आणि त्यांनी त्यास असे म्हटले, उठ, पुष्कळ मांस भक्षण कर. यानंतर मी पाहिले, आणि पाहा, आणखी एक, चित्यासारखे, ज्याच्या पाठीवर पक्ष्याचे चार पंख होते; त्या जनावराला चार मस्तकेही होती; आणि त्याला सत्ता देण्यात आली. दानियेल 7:4-6.

कॅथॉलिक धर्मातील एकही घटक ख्रिस्ती नाही, आणि समुद्रातील पशू हा बायबलमधील भविष्यवाणीत उल्लेखिलेल्या पूर्वीच्या सर्व मूर्तिपूजक राज्यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतो. समुद्रातील पशूचे चित्रण इतिहासाच्या उलट क्रमाने

केलेले आहे, कारण योहान इतिहासाकडे मागे वळून पाहत आहे. त्याने प्रथम ते सामर्थ्य पाहिले जे तीन शिंगे उपटून टाकल्यानंतर स्थापन झाले—पोपसत्ता. त्यानंतर त्याने दहा शिंगे आणि त्यांवर दहा मुकुट पाहिले—मूर्तिपूजक रोम. मग त्याने चित्या पाहिला—ग्रीस. मग त्याने अस्वल पाहिले—मेदो-पर्शिया. मग त्याने सिंह पाहिला—बाबेल. समुद्रातील पशूचे वर्णन या आधीच्या प्रत्येक मूर्तिपूजक राज्यातील घटकांनी बनलेले आहे, आणि हे वर्णन सिद्ध करते की पोपसत्ता ही बायबलमधील इतिहासात अस्तित्वात आलेल्या प्रत्येक प्रकारच्या मूर्तिपूजेचे एक मिश्र संकलन आहे. कॅथॉलिक धर्मातील एकही घटक ख्रिस्ती नाही. कॅथॉलिक धर्मात जे काही ख्रिस्ती म्हणून दिसू शकते, ते सर्व बनावट आहे.

कर्मेंल पर्वतावर, जेव्हा एलियाहने ईजेबेलच्या संदेष्ट्यांशी आणि तिच्या धर्मत्यागी पतीशी संघर्ष केला, तेव्हा ईजेबेल समारियामध्ये आपल्या घरी परत होती. दोन शिंगे असलेल्या पृथ्वी-पशूच्या इतिहासाच्या काळात तीरची वेश्या विस्मृतीत जाते. ईजेबेल नेहमीच आड लपवलेली असते, आणि प्रकटीकरणाच्या बाराव्या व तेराव्या अध्यायांत जग तिच्या मागे आश्चर्याने जाते; परंतु संयुक्त राष्ट्रसंघ, संयुक्त संस्थाने आणि सैतान यांच्याप्रमाणे ती स्वर्गात आश्चर्याने न्याहाळली जाणारी अद्भुत गोष्ट म्हणून चित्रित केलेली नाही. ती समारियातील—रोम नगरीतील—तिच्या आज्ञाकेंद्रात परत आहे.

पृथ्वीवरील पशूचा इतिहास हा तो संदर्भ आहे ज्यात संपूर्ण जगासाठी असलेल्या पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा ओळखली जाते. ही परीक्षा पहिल्या आकाशाच्या युद्धकाळात घडते. याच बाबीचा आपण या ठिकाणी विचार करू इच्छितो. आता आपण विचारात घेणार असलेल्या वचनांमध्ये मी “तो” या शब्दाऐवजी “संयुक्त संस्थाने” हा शब्द वापरीन.

आणि मी पृथ्वीमधून वर येणारे दुसरे श्वापद पाहिले; आणि संयुक्त संस्थानाला कोकरासारखी दोन शिंगे होती, आणि संयुक्त संस्थान अजगराप्रमाणे बोलत होते. आणि संयुक्त संस्थान त्याच्यासमोर पहिल्या श्वापदाचा सर्व अधिकार चालविते, आणि पृथ्वीला व तिच्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या श्वापदाची उपासना करावयास लाविते, ज्याची घातक जखम बरी झाली होती. आणि संयुक्त संस्थान मोठी अद्भुते करिते, इतके की ते मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरविते, आणि त्या श्वापदासमोर करावयास संयुक्त संस्थानाला सामर्थ्य दिलेल्या त्या चमत्कारांच्या योगे पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसविते; पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगते की, ज्या श्वापदाला तलवारीची जखम झाली होती आणि तरीही ते जिवंत राहिले, त्या श्वापदाची प्रतिमा त्यांनी करावी. आणि [संयुक्त संस्थानाला] त्या श्वापदाच्या प्रतिमेला प्राण देण्याचे सामर्थ्य होते, म्हणजे त्या श्वापदाची प्रतिमा बोलेलही, आणि जे कोणी त्या श्वापदाच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत त्यांना ठार मारले जावे असे करवील. आणि संयुक्त संस्थान लहान-मोठे, श्रीमंत-दरिद्री, स्वतंत्र-दास, सर्वांना त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळावर एक खूण घेण्यास लाविते; आणि ज्याच्याकडे ती खूण, किंवा त्या श्वापदाचे नाव, किंवा त्याच्या नावाचा अंक आहे, त्याच्याशिवाय कोणीही विकत किंवा विकू शकणार नाही. प्रकटीकरण 13:11-17.

प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायात, पृथ्वीच्या सिंहासनावर पोपसत्तेला बसविताना पौराणिक रोमच्या अजगराने पोपसत्तेला तीन गोष्टी दिल्या.

आणि मी पाहिलेला पशू चित्यासारखा होता, आणि त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि अजगराने त्याला आपले सामर्थ्य, आपले आसन, आणि मोठा अधिकार दिला. प्रकटीकरण 13:2.

मूर्तिपूजक रोमचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या त्या दहा राजांनी (अहाबद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे फ्रान्स हा त्या दहांमधील प्रमुख राजा होता) पोपसत्तेला तीन गोष्टी दिल्या: सामर्थ्य, आसन आणि अधिकार. सम्राट कॉन्स्टन्टाईनने इ.स. 330 मध्ये पश्चिमेकडील रोम नगरातून राजधानी पूर्वकडे हलवून कॉन्स्टन्टिनोपलला रोमन साम्राज्याची नवी राजधानी केले, तेव्हा मूर्तिपूजक रोमने रोमच्या चर्चला तिचे “आसन” दिले.

फ्रँक्सचा (फ्रान्स) राजा क्लोव्हिस हा जेव्हा कॅथोलिक धर्मात परिवर्तित झाला आणि इ.स. ४९६ मध्ये पृथ्वीच्या सिंहासनावर पोपसत्तेच्या उदयाला विरोध करीत असलेल्या शक्तींविरुद्ध युद्ध करू लागला, तेव्हा मग मूर्तिपूजक

रोमने पोपसत्तेला तिचे “सामर्थ्य” दिले.

इ.स. ५३३ मध्ये, जस्टिनियनने एक असा फतवा जाहीर केला की ज्यामध्ये रोमन चर्चला सर्व चर्चांचे प्रमुख म्हणून, तसेच विधर्म्यांना दुरुस्त करणारे म्हणूनही मान्यता देण्यात आली. त्या क्षणी, पगन रोमची सत्ता पोपसत्तेला देण्यात आली होती.

बाराव्या वचनात, “तो [संयुक्त संस्थाने] पहिल्या पशूची सर्व सत्ता त्याच्या समक्ष चालवितो.” पोपसत्तेने जी सत्ता चालविली ती क्लोव्हिसद्वारे दर्शविली आहे, ज्याने आपली लष्करी व आर्थिक सामर्थ्य पोपसत्तेला अर्पण केली. म्हणूनच कॅथोलिक धर्म क्लोव्हिसला “कॅथोलिक चर्चचा पहिला पुत्र” असे म्हणतो, आणि फ्रान्सला “कॅथोलिक चर्चची ज्येष्ठ कन्या” असे संबोधतो. ४९६ मध्ये क्लोव्हिसने जे कार्य पोपसत्तेसाठी आरंभले, तेच घाणेरडे काम संयुक्त संस्थाने पोपसत्तेसाठी करील.

संयुक्त संस्थानाची सत्ता “पृथ्वीला आणि तिच्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावण्यासाठी, ज्याचा प्राणघातक घाव बरा झाला होता,” वापरली जाईल. संयुक्त संस्थान आपल्या लष्करी व आर्थिक सामर्थ्याचा उपयोग करून संपूर्ण जगाला रविवार हा विश्रांतीचा दिवस म्हणून स्वीकारावयास भाग पाडेल. तूरची वेश्या प्रथम लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पृथ्वीच्या पशूबरोबर व्यभिचार करील, आणि नंतर ती पुढे जाऊन पृथ्वीवरील इतर सर्व राजांबरोबर व्यभिचार करील.

तेराव्या वचनात, “[युनायटेड स्टेट्स] मोठमोठी अद्भुते करितो, इतके की तो मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो.” अग्नी हा अपवित्र संदेशाचे प्रतीक आहे. पेंतेकोस्ताच्या दिवशी प्रकट झालेल्या अग्नीच्या जिभा पवित्र संदेशाचे प्रतीक होत्या, आणि त्या संदेशास संपूर्ण जगापर्यंत पोहोचविण्याच्या सामर्थ्यासह त्या प्रकट झाल्या होत्या. युनायटेड स्टेट्सकडून आकाशातून खाली आणला जाणारा हा अग्नीही प्रत्येक राष्ट्रावर आणि प्रत्येक भाषेवर परिणाम करील.

चौदाव्या वचनात, संयुक्त संस्थाने “पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना त्या चमत्कारांच्या द्वारे फसविते, जे [संयुक्त संस्थानांना] पशूच्या दृष्टीसमोर करण्याचा अधिकार होता; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगते की, ज्याला तलवारीची जखम झाली होती आणि तरीही तो जिवंत राहिला होता, त्या पशूची प्रतिमा त्यांनी उभी करावी.” जगाला फसविण्यासाठी संयुक्त संस्थानांकडून वापरली जाणारी ही फसवणूक मागील वचनातील स्वर्गातून खाली आलेल्या अग्नीने दर्शविली आहे. स्वर्गातून आलेला अग्नी असे चमत्कार उत्पन्न करतो, ज्यांचा उपयोग संयुक्त संस्थाने जगाला अशी आज्ञा देण्यासाठी करतात की त्यांनी एक जागतिक शासनव्यवस्था स्थापन करावी, जी चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाने बनलेली आहे आणि ज्यामध्ये त्या संबंधावर चर्चचे नियंत्रण आहे.

एलियाला उभे करण्यात आले तेव्हा आहाब आणि येजाबेल यांचे नाते याच गोष्टीचे प्रतिनिधित्व करित होते. कर्मेल पर्वतावरील एलियाचा संघर्ष संयुक्त संस्थानांच्या प्रारंभी, 1840 ते 1844 या काळातील पहिल्या देवदूताच्या चळवळीमध्ये, प्रोटेस्टंटवादातील खऱ्या संदेष्ट्याला प्रोटेस्टंटवादातील सर्व खोट्या संदेष्ट्यांपासून वेगळे ओळखण्यासाठी, पूर्ण झाला.

ते पुन्हा एकदा युनायटेड स्टेट्सच्या अंतकाळी पूर्ण होते, त्या पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीच्या परीक्षेच्या काळात, जी 11 सप्टेंबर 2001 रोजी सुरू झाली आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यावर समाप्त होते.

एलियाहचे परिपूर्ण परिपूर्ण परमेश्वराच्या त्या महान आणि भयंकर दिवसापूर्वी घडते, जो सात शेवटच्या पीडांचा काळ आहे. म्हणून, कर्मेल पर्वत, एलियाह, अहाब आणि ईजेबेल यांचे प्रतिनिधित्व त्या कार्यात दिसून येते ज्यामध्ये संयुक्त संस्थाने पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रांना संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या एक-जागतिक सरकारास मान्यता देण्यास भाग पाडतात, आणि त्या सरकारावर कॅथोलिक चर्चचे राज्य असते. संयुक्त संस्थाने हे कार्य आपल्या लष्करी सामर्थ्याने, आपल्या आर्थिक बळाने, आणि ज्यांचे ते निर्देशन व नियंत्रण करते अशा भ्रष्ट, संमोहनकारी संप्रेषणव्यवस्थेद्वारे पूर्ण करतात; यांचे प्रतिनिधित्व जगभर पसरलेल्या वेबच्या “माहिती सुपर हायवे” या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या माध्यमात केले जाते.

पंधराव्या वचनात आपल्याला कळविण्यात येते की, “त्या [संयुक्त संस्थानाला] पशूच्या प्रतिमेस प्राण देण्याचा अधिकार होता, म्हणजे पशूची प्रतिमा बोलू लागायी, आणि पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत अशा जितक्यांना असेल तितक्यांना ठार मारले जावे.” म्हणून, त्या वेळी संयुक्त राष्ट्रसंघाचा प्रमुख राजा म्हणून प्रतिनिधित्व करणाऱ्या संयुक्त संस्थानाच्या लष्करी सामर्थ्याद्वारे मृत्यूची धमकी, संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या एकजागतिक शासनास बोलण्यास समर्थ करते. बोलण्याची ही कृती विधायी आणि न्यायिक अधिकाराद्वारे साध्य केली जाते. संयुक्त राष्ट्रसंघाची विधायी शाखा न्यू यॉर्क येथे आहे आणि संयुक्त राष्ट्रसंघाची न्यायिक शाखा नेदरलँड्समधील द हेग येथे आहे. द हेग जुने जग दर्शविते आणि न्यू यॉर्क नवे जग दर्शविते. संयुक्त संस्थान आणि नेदरलँड्स या दोन्हीच्या भूतकाळात ते स्वातंत्र्य आणि मुक्ततेचे प्रमुख रक्षक म्हणून विशेषत्वाने उभे राहिले होते, परंतु दोन्हीही आपापला इतिहास—अजगराप्रमाणे बोलत—समाप्त करतात.

“संपूर्ण ख्रिस्ती जगतात शब्बाथ हा वादाचा विशेष केंद्रबिंदू झाला असता, आणि धार्मिक व लौकिक सत्ताधारी रविवारीचे पालन बंधनकारक करण्यासाठी एकत्र आले असता, तेव्हा लोकप्रिय मागणीसमोर झुकण्यास एका लहान अल्पसंख्याकाने केलेला सातत्यपूर्ण नकार यामुळे ते सार्वत्रिक घुणेचे लक्ष्य ठरतील.... आणि अखेरीस चौथ्या आज्ञेच्या शब्बाथास पवित्र मानणाऱ्यांविरुद्ध एक फतवा जारी केला जाईल, ज्यात त्यांना अत्यंत कठोर शिक्षेस पात्र ठरवून, ठराविक कालावधीनंतर लोकांना त्यांना ठार मारण्याचे स्वातंत्र्य दिले जाईल. जुन्या जगातील रोमनमतवाद आणि नव्या जगातील धर्मभ्रष्ट प्रोटेस्टंटमत, देवाच्या सर्व आज्ञांचा मान राखणाऱ्यांविरुद्ध, अशाच प्रकारची भूमिका घेतील.”

“तेव्हा देवाचे लोक त्या क्लेश व संकटाच्या प्रसंगांत लोटले जातील, ज्यांचे वर्णन संदेष्ट्याने याकोबाच्या संकटाच्या काळाप्रमाणे केले आहे.” The Great Controversy, 615, 616.

सोळाव्या आणि सतराव्या वचनांत, पशूची प्रतिमा उभारण्यात आली असून तिला बोलण्याचे सामर्थ्य देण्यात आल्यानंतर, “[संयुक्त संस्थाने] लहान-मोठे, श्रीमंत-गरीब, स्वतंत्र-दास असे सर्वांना त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळावर एक खूण घेण्यास भाग पाडते; आणि ज्याच्याकडे ती खूण, किंवा पशूचे नाव, किंवा त्याच्या नावाची संख्या आहे, त्याच्याखेरीज कोणीही खरेदी किंवा विक्री करू शकणार नाही.”

पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ही पशूच्या चिन्हाच्या परीक्षेपूर्वी येणारी परीक्षा आहे. जर आपण पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीद्वारे दर्शविलेली परीक्षा उत्तीर्ण झालो नाही, तर आपण पशूच्या चिन्हाची परीक्षा अपयशी ठरू. त्या दोन भिन्न परीक्षा आहेत, आणि त्या दोन भिन्न प्रकारच्या परीक्षा आहेत.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी आरंभ झालेल्या पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीची प्रक्रिया ही कृपेचा कालावधी संपत येत असल्याची भविष्यसूचक चेतावणी आहे. हा एलियाचा संदेश आहे, जो हे ओळख करून देतो की कर्मेल पर्वत आता अगदी समीप क्षितिजावर आहे, आणि देवाच्या लोकांनी अंतिम हाक दिली जाण्यापूर्वी चारित्र्याचे तेल, पवित्र आत्म्याचे तेल, आणि मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या संदेशाचे तेल सुरक्षित करून ठेवणे आवश्यक आहे. त्यांनी जागे व्हावे, जेणेकरून जेव्हा एलिया त्यांना विचारेल, “तुम्ही दोन मतांमध्ये किती काळ लटपटत राहणार?”—तेव्हा ते निरुत्तर ठरणार नाहीत; कारण त्या वेळी निरुत्तर ठरणे म्हणजे पशूचा ठसा स्वीकारणे होय. पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा ही न्यायनिवाड्याच्या समाप्तीची घोषणा करणारा संदेश समजून घेण्याच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करते, जसे मिलराइटांच्या संदेशाने न्यायनिवाड्याच्या आरंभाची घोषणा केली होती.

पशूच्या चिन्हाची परीक्षा कोणतीही निवड सामावून घेत नाही, कारण त्यामध्ये कसोटीच्या काळाचा कोणताही घटक नाही. तो एक कालबिंदू आहे, कालखंड नाही. तो एक संकटाचा क्षण आहे, आणि म्हणून तो अशी लिटमस-परीक्षा आहे जी रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी आहाबाने कर्मेल पर्वतावर बोलावून घेतलेल्या त्या इस्राएल लोकांचा स्वभाव उघड करील. तेव्हा ते यापूर्वीच्या कालखंडात त्यांनी विकसित केलेला स्वभाव प्रकट करतील; त्या कालखंडाला भविष्यवाणीमध्ये पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा असे म्हटले जाते.

म्हणून (जसा पवित्र आत्मा म्हणतो, "आज जर तुम्ही त्याचा आवाज ऐकाल, तर चिथावणीच्या वेळी, अरण्यातील परीक्षेच्या दिवशी जशी तुमची अंतःकरणे कठीण झाली, तशी ती करू नका; जेव्हा तुमच्या पूर्वजांनी मला परीक्षा केली, मला पडताळून पाहिले, आणि चाळीस वर्षे माझी कृत्ये पाहिली. म्हणून मी त्या पिढीवर क्रुद्ध झालो, आणि म्हटले, 'हे लोक नेहमी आपल्या अंतःकरणात भरकटतात; आणि त्यांनी माझे मार्ग जाणले नाहीत.' म्हणून मी माझ्या क्रोधात शपथ घेतली, 'ते माझ्या विश्रांतीत प्रवेश करणार नाहीत.' ") बंधून्तो, सावध राहा, की तुमच्यापैकी कोणामध्येही जिवंत देवापासून दूर जाण्यास प्रवृत्त करणारे अविश्वासाचे दुष्ट अंतःकरण आढळू नये. पण "आज" असे म्हणतात तोपर्यंत तुम्ही दररोज एकमेकांना बोध करा, म्हणजे पापाच्या कपटाने तुमच्यापैकी कोणीही कठीण होऊ नये. कारण आपण ख्रिस्ताचे सहभागी झालो आहोत, जर आपण आपल्या भरवशाचा प्रारंभ जसा होता तसाच शेवटपर्यंत दृढ धरून ठेवला; जसे म्हटले आहे, "आज जर तुम्ही त्याचा आवाज ऐकाल, तर चिथावणीच्या वेळी जशी तुमची अंतःकरणे कठीण झाली, तशी ती करू नका." इब्री लोकांस 3:7-15.